

Tuhanded
sündmused

Vali. Vaata. Naudi.

kultuur.info

10.05.2013

Pealelend: Flo Kasearu

Reet Varblane

Flo Kasearu majamuuseumi (FKM) kunstiprojekti saab üsna mitmel viisil tõlgendada. Seda võib vaadata kui kunsti ja elu piire eiravat (omavahel segi ajavat) totaalset pidevalt muutuvat ruumiinstallatsiooni. See on kollektiivne looming, sest hõlmab kõik majalised (ja nende tehtava kunsti), teiselt poolt on maja igas osas (eksponerimisruumis) väljas (näituseobjektina) mõni Flo Kasearu teos. Keskse asukoha tõttu on just nende teoste tähendus võimendatud ning tähendusväli hakkab suunama ka teiste ruumis paiknevate objektide tähendust ehk tahes-tahtmata tõlgendame neid Flo Kasearu teoste kaudu. Ning veidike ka vastupidi: objektid ruumis, nende koht ja asend hakkavad mõjutama ka Flo Kasearu teoste vastuvõtmist. Ühtlasi on see projekt nimetatud majamuuseumiks ehk millekski, kus näidatakse midagi, mis ise on juba lõppenud, kuid mida saab ja tuleb tõlgendada. See tähendab, et on tekitatud hullumeelne olukord, mis on üheaegselt interaktiivne (muutuv) ja lõpetatud. Kuidas sa ise oma projekti kommenteerid? Iseäranis pärast hästi aktiivset avamisõhtut ja loodetavasti ka aktiivse külastusega muuseumipäevi. FKM loob situatsiooni, kus on võimalik mõelda mitmes suunas. Maja muuseumiks nimetamine tulenes maja vanusest (ehitatud 1908. aastal) ning selle pidevast vananemisest ehk lagunemisest. Maja musealiseerimisega tahan majahaldajana metafoorselt vabastada end vastutamast maja materiaalse keha eest (ars longa vita brevis est). Muuseumi funktsioon on teadupärast päästa asjad hävingust ehk need säilitada. Teiselt poolt on sellega, et mina olen alles noor ja suhteliselt kärsitu iseloomuga kunstnik, omadega alles alguses, projekti sisse kirjutatud muuseumi pidev muutumine ning täienemine. Ja nii nagu kodu ei ole midagi fikseeritud ajas ja ruumis, nii ei ole ka FKMi välimus, sisu ning eluiga kindlaks määratud.

Majamuuseum hõlmab kõik inimesed, kes selles majas elavad, üks ideedest oli paigutada kunstiteosed loomuliku kodu keskkonda, kus kodu ja kunstiteose piir on hajutatud. Lisaks muutuvad eluruumid iga päev elamise tõttu, seega on tegemist igavikulisuse ja igapäevase askeldamise koostööga. Vaatajale on loodud võimalus kogeda teiste inimeste privaatruumides intiimsemat teemade ringi, keskendutud eelkõige kodu, elukoha ja loomingu mõtestamisele.

FKM peegeldab minu igapäeva. FKMi puhul on tegemist oma koha leidmise, defineerimisega, enda

kehtestamisega ning tuleviku projitseerimisega. Vabakutselise kunstnikuna töotan iga päev kui muuseum. Ma olen oma kunstiprojektide loomingu ja tehniline juht, pean kommunikeerima ning turundama ennast, täitma igapäevaseid administratiivülesandeid, vastutama majanduslikult kõige selle eest, lisaks tegelema pidevalt loomingu hoiustamise ja säilitamisega.

Aasta tagasi iseloomustasid sa oma maja ehk siis ühte omaalgatuslikku kunstikeskust Tiib (aga ikka Pebre tänav 8) kui „pretensioonikat näituseruumi, kus tehakse/võimaldatakse ruumide eriomase spetsiifikaga ning asukoha perifeersusega arvestavaid, ümbruskonda käsitlevaid pikema- ja lühemaajalisi teoseid/tegemisi/üritusi” ja mida on kasutatud (ning rakendatakse ka edaspidi) residentuuripinnana (vt Sirp 2. III 2012).

Kas Flo Kasearu majamuuseum on üks pikema (või lühema)ajalisi tegemisi (üritusi) või oled muutnud keskuse profiili? Kui see on üks Tiiva projektidest, siis mis on järgmine?

Individuaalne FKM on mõnes mõttes kasvanud välja kollektiivsest Tiiva projektist. Teiste näituste kureerimine ja kohaspetsiifilisuseta tööde eksponeerimine Pebre tänavas ei tundunud õige olevat. Valge kuubi ruume on Tallinnas küll. Alguses oli meil mõte, et ma loon iga päev midagi Tiiva ruumi, aga tollal ma ei jõudnud seda teha (Köleri auhinna näitus ja teised projektid võtsid mu aja). Kohaspetsiifiliste tööde vajadusest kasvaski välja FKM, kus käsitlen mõtteid, mis mul on vabakutselise kunstnikuna kolme aasta jooksul selles majas elades ja vaikselt nokitsedes tekkinud. Eks vaatab, mis edasi saab.

Sa oled oma tööd enamasti teinud kindla konteksti tarvis (kuraatorinäitused). Kas nende tähendus on n-ö majamuuseumi situatsioonis palju muutunud?

Paljud mu tööd on nii ambivalentsed, et toimivad mitmel tasandil ja kontekstis. FKM on väga aja- ja kohaspetsiifiline: püsiekspositsioonis eksponeeritakse töid, mis on loodud selles majas elades ja mis suhestuvad FKMiga.

Video „Me oleme teel” sai algimpulsi Pebre 8 majast ja Pelgulinna elamurajoonist. Video „Estonian Dream” („Eesti unistus”) on eksponeeritud FKM-i püsiekspositsioonis korteris number 5, selle video tegin seal elades. Teos räägib koduigatsusest ning kodus kui pantvangis olemisest. Video peategelane on kahevahel olemise ilmekas näide: ta tahab olla siin ja mujal, kodus ja kodust ära jne. Seega sobis see video ideaalselt majamuuseumi temaatikaga.

Video „Creative Estonia” („Loov Eesti”) on küll kuraator Rael Arteli tellitud Jaan Toomiku teose „15. mai – 1. juuni 1992” kommentaar. Kuid ma tegin selle eesmärgiga, et see toimiks ka iseseisva tööna, kõnetaks meie loomemajandust ning üldisemalt kapitalistlikku ühiskonda. See töö sobis ideaalselt minu muuseumi keldris asuvasse tehasesse – ilmestamaks irooniliselt Flo Kasearu kunsti tootmisliine.

👁️ Post Views: 39